

foto 5

1,5 cm en hoogte is zeker genoeg. Grondig vastlijmen en borgen met een pinnetje (net zichtbaar op foto 4).

B² gaat nu over de as heen en wordt aan B vastgeschroefd of gepopnageld. Met het pertinax plaatje wordt de as nauwkeurig afgesteld. Nu nog een koppelstukje van aluminium of messing: foto's 2, 3 en 4 zijn duidelijk. Boor wel een gaatje door blokje en as heen voor een borgpen. Zoals ik in de inleiding al schreef: er zijn vast veel simpeler oplossingen te bedenken.

De remote-control.

Gewoon afstandbediening mag ook, maar in dat wereldje vinden ze Engelse termen mooi. Het loont de moeite hiervoor naar een echte speciaalzaak te gaan, waar men dus alleen in RC-modelbouw doet. Ze hebben er vaak tweedehands setjes, doen niet moeilijk over het ruilen van één van de twee servo's in zo'n standaard set voor een schakelrelais (impulsschakeling), hebbentandwiel-tjes en misschien een handiger oplossing voor onderdeel D (servo-bevestiging). En 't zijn vooral óók

hobbyisten. Zie Gouden Gids onder Modelbouw/RC-specialisten. Een RC set bestaat uit zender, ontvanger, twee servo's (waarvan je de ene dus omruilt voor een relais dat een impuls geeft - dus let op: geen omschakelrelais!), een batterijhouder en een aan/uit schakelaar. Alles werkt met snoertjes en stekertjes en is kinderlijk eenvoudig. De bevestiging tegen het cameraplatform A besprak ik al. De batterijen worden met een nylon ribbelstrip tegen onderdeel B² geklemd - plakband is ook prima. In verband met opladen moet de houder wel makkelijk los kunnen.

Voor we de servo gaan plaatsen is er nog een probleem. Standaard-servo's hebben een uitslag van bijvoorbeeld 45° naar rechts en naar links. Aangezien we het cameraframe willen laten ronddraaien en op ieder willekeurig punt willen laten stilstaan, moet je óf een veel duurdere continu-draaibare servo kopen, of de goedkope standaard-servo laten ombouwen. Men gaf me het adres van de servicedienst van het merk waar ik mee werkte. Telefonisch legde ik uit wat ik wilde en binnen een paar dagen was het

geregeld - kosten ± f 15.-. Voor belangstellenden kan ik dat adres nog wel achterhalen.

De camera

Verreweg de meeste kleine, lichte, volautomatische camera's werken elektrisch: als je afdrukt sluit je een elektrisch circuit. Als je de camera dus open maakt, twee draadjes op het goede punt aanbrengt en die aansluit op een impulsrelais, dat je laat 'aansturen' door de RC (als je met dit soort geknutsel begint, pik je vanzelf allerlei jargon op), is de foto gemaakt - en het is een stuk gemakkelijker dan nog een servo met palletjes en hendeltjes. Gelukkig had ik nóg een kennis, die dit wel aandurfde. Op foto 6 zie je 4 draadjes naar buiten komen (was dus onnodig). Via een klikstekker/contrastek-

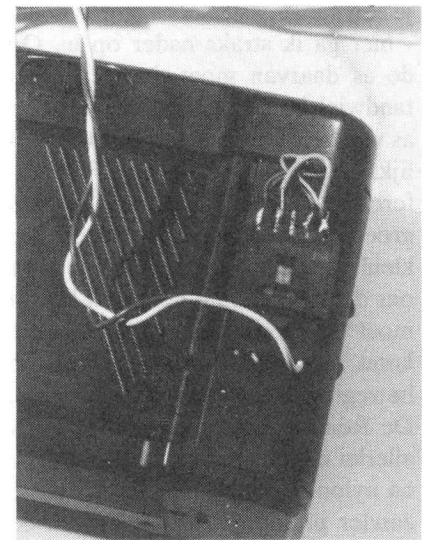

foto 6

ker uit de elektronica gaan deze draden naar het relais (niet iedereen heeft zo'n kennis in de buurt). Ik vond een professionele camera hersteller bereid om (uiteraard tegen vergoeding) zo'n klusje op zich te nemen. Wie serieuze belangstelling heeft zal ik graag zijn adres geven, maar om onnodige storingen te vermijden vroeg hij me zijn adres niet te vermelden.

Wat de camera zelf betreft: elke wat grotere fotograaf heeft tegenwoordig